

Arrest

nr. 155 334 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 26 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MIGNEAUX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Addis Abeba en te behoren tot de etnie Amhara.

Toen u een leeftijd had van achttien jaar zag u uw ouders met eigen ogen gedood worden door de Ethiopische autoriteiten. Dit was in 1997 volgens de Ethiopische kalender (2004/2005 volgens de Gregoriaanse kalender). Uw vader was een commandant bij de luchtverkeersleiding. U denkt dat hij werd vermoord door de Tigrinyaregering omdat men leidinggevende Amhara-mannen wou laten vervangen door Tigrinya-gezinde mannen. Uw oudere broer, die eveneens de moord heeft zien gebeuren, kreeg mentale problemen en verblijft momenteel in het ziekenhuis Amanuel in Adis Adebe. Uw jongere broer werd opgevangen en grootgebracht door een gastgezin in Adis Adebe. U trok uw

ouderlijke huis achter zich en ging op het platteland van Ethiopië werken in koffiehuisen, eerst in Nazret en in Mizan.

Begin 2011, volgens de Gregoriaanse kalender, trok u opnieuw naar Adis Abeba omdat u meer zorg wou gaan dragen voor uw broers. U werd er echter verliefd op de Eritrese vluchteling B.G. (O.V. 7.904.219). Samen vertrokken jullie zes maand later uit Ethiopië. U was er na de dood van uw ouders ongelukkig en had het moeilijk met de problemen van uw broers. Na enkele jaren te hebben verbleven in Soedan, trokken jullie samen naar Europa. Op 20 juni 2014 vroegen jullie samen asiel aan. In België werd uw zoon K.G. (RRN nr. 15032319958) geboren.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de elementen in uw administratieve dossier stel ik vast dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat u niet gelukkig was na de moord op uw ouders en de eveneens daaruit volgende problemen van uw broers. U wou verandering omdat u niet positief aan het denken was (CGVS, p. 8). Zo heeft u met eigen ogen uw ouders zien vermoord worden. Hoewel u aanhaalt dat dit omwille van politieke redenen was vanwege de Tigrinya-gezinde regering ten opzichte van hooggeplaatste Amhara-ambtenaren (CGVS, dd. 19/01/2015, p. 12), geeft u zelf te kennen nooit nieuws te hebben ontvangen na de dood van uw ouders (CGVS, p. 5). Ook benadrukt u meermaals met niemand problemen te hebben gehad in Ethiopië (CGVS, p. 8) of er geen persoonlijke problemen te hebben gekend (CGVS, p. 9). Eveneens uw broers hebben niemand te vrezen (CGVS, p. 10 & p. 15).

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u na de dood op uw ouders nog zes jaar lang in Ethiopië hebt verbleven, van 1997 volgens de Ethiopische kalender (2004/2005 volgens de Gregoriaanse kalender) tot 2011 volgens de Gregoriaanse kalender (CGVS, p. 2-3). Uw langdurig verblijf in uw thuisland na het incident met uw ouders strookt dan ook niet met iemand die een vrees voor vervolging zou hebben. Ook haalt u aan zes maand voor uw vertrek van het platteland van Mizan opnieuw naar Adis Abeba te zijn gegaan om er de banden terug aan te halen met uw broers (CGVS, p. 9). U had toen helemaal geen intentie om het land te verlaten (CGVS, p. 9). Het is pas toen u bevriend werd met B.G. (O.V. 7.904.219), een Eritrese uitgeprocedeerde vluchteling, dat u besloot Ethiopië te verlaten in 2011. Persoonlijk had ook B.G. geen problemen in Ethiopië, haalt u aan (CGVS, p. 11).

Er dient dan ook te worden opgemerkt dat u persoonlijk geen enkele redenen inroept die verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u om een van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie - ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep – persoonlijke problemen heeft gekend in Ethiopië.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit u een zoon heeft, K.G., geboren in België op 23/03/2015 en waarvan de vader B.G., Eritrese nationaliteit, in België erkend werd als vluchteling."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster: "Identiteitsdocument verzoekster", "Beslissing voor partner G.B." en "Verblijfstattest van zoon K.B."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van "vluchtelingenstatuut – artikel 48/4, § 2, a) Vreemdelingenwet". Volgens haar erkent de commissaris-generaal "de gegronde vrees voor vervolging van verzoekster, en het reële risico dat zij zal lopen bij terugkeer naar haar land van herkomst niet". Zij stelt: "De moord van haar ouders volgt haar tot op de dag van vandaag en hetzelfde lot dat haar wacht bij terugkeer en het settelen in Ethiopië zal verzoekster, als zijnde Amhara, terug op

de radar zetten van de regering en vreest zij ernstig voor vervolging, minstens ernstige schade. Verzoekster heeft nog een aantal jaren in Ethiopië verbleven, doch zij heeft zich niet gevestigd en de regering kon haar dan ook niet traceren. Alsmede heeft zij geen verblijfplaats of bescherming, in tegenstelling tot haar beide broers.” Zij besluit dat zij wel degelijk Ethiopië heeft verlaten omwille van *“een zeer gegronde vrees voor vervolging, minstens loopt verzoekster een reëel risico bij terugkeer te worden geconfronteerd met executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling (steniging) zodat vluchtelingenstatus, minstens subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker moet worden toegekend”*.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van *“subsidiair beschermingsstatuut - artikel 48/4, § 2, a) Vreemdelingenwet* . Zij herhaalt dat zij Ethiopië wel degelijk verlaten heeft omwille van *“een zeer gegronde vrees voor vervolging (als zijnde Amhara), minstens loopt verzoekster een reëel risico bij terugkeer te worden geconfronteerd met executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling (steniging) zodat vluchtelingenstatus, minstens subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker moet worden toegekend”*. Volgens verzoekster diende *“in casu de asielaanvraag van verzoeker wel degelijk in overweging te worden genomen en dat verzoeker in casu wel degelijk in aanmerking komt MINSTENS voor statuut van subsidiaire bescherming”*.

Verzoekster vraagt *“de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te willen vernietigen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing uitgaat van de commissaris-generaal en niet van de Dienst Vreemdelingenzaken zoals verkeerdelijk wordt gesteld in het verzoekschrift.

Aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

2.4. Verzoekster verklaarde dat zij haar land van herkomst heeft verlaten omdat zij niet gelukkig was na de moord op haar ouders en de daaruit volgende problemen van haar broers (gehoor, p. 8). Zij gaf aan met niemand problemen te hebben gehad in Ethiopië (gehoor, p. 8) en er geen persoonlijke problemen te hebben gekend (gehoor, p. 9). Ook haar broers zouden niemand te vrezen hebben (gehoor, p. 10,

15). Waar het verzoekschrift thans aanvoert dat verzoekster Ethiopië wel degelijk verlaten heeft omwille van *“een zeer gegronde vrees voor vervolging (als zijnde Amhara), minstens loopt verzoekster een reëel risico bij terugkeer te worden geconfronteerd met executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling (steniging)”*, gaat aldus in tegen de verklaringen van verzoekster zoals opgenomen in het administratief dossier en strookt evenmin met de vaststelling dat verzoekster na de dood van haar ouders nog zes jaar lang in Ethiopië heeft verbleven, van 1997 volgens de Ethiopische kalender (2004/2005 volgens de Gregoriaanse kalender) tot 2011 volgens de Gregoriaanse kalender (gehoor, p. 2-3).

2.5. De bewering in het verzoekschrift dat *“De moord van haar ouders volgt haar tot op de dag van vandaag en hetzelfde lot dat haar wacht bij terugkeer en het settelen in Ethiopië zal verzoekster, als zijnde Amhara, terug op de radar zetten van de regering en vreest zij ernstig voor vervolging, minstens ernstige schade”* is een loze *post-factum* toevoeging die strijdig is met verzoeksters ondubbelzinnige verklaringen op het Commissariaat-generaal, waar zij verklaarde geen persoonlijke vrees in Ethiopië te hebben en pas besloot het land te verlaten in 2011 toen zij bevriend werd met B.G.. Indien verzoekster, *“nog een aantal jaren in Ethiopië verbleven [heeft], doch zij heeft zich niet gevestigd en de regering kon haar dan ook niet traceren”* dan kon verwacht worden dat verzoekster dit tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal benadrukte minstens verklaringen aflegde die hierop wijzen. Echter verzoekster heeft nooit gewag gemaakt over pogingen om onvindbaar te zijn voor de regering, en integendeel benadrukte dat ze geen enkele vrees had in Ethiopië en nooit persoonlijke problemen had met de autoriteiten.

2.6. Nergens uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij om een van de redenen voorzien in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) persoonlijke problemen heeft gekend in Ethiopië.

2.7. Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *“Identiteitsdocument verzoekster”*, *“Beslissing voor partner G.B.”* en *“Verblijfstattest van zoon K.B.”*. Zij stelt nog: *“Verzoekster is verloofd met haar partner en samen hebben zij een kind. Haar partner heeft verblijf in België en de zoon zal bij hem worden ingeschreven. Verzoekster heeft al haar relaties en haar gehele netwerk binnen haar eigen gezin, met haar partner.”* Indien verzoeksters partner de bedoeling heeft om gezinshereniging aan te vragen dan is onderhavig procedure hiervoor niet bedoeld, noch nuttig.

De Raad benadrukt dat om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Elke asielaanvraag moet individueel worden onderzocht, waarbij rekening dient te worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag, waardoor verzoekster zich niet zonder meer kan steunen op de vluchtelingenstatus van haar partner of op de geboorte van haar zoon teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een

onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK